

Baade Epileptikeren og de 2 af Psykopaterne viser sig at være i en saadan sjælelig Ligevægt, at Udskrivning i kontrolleret Familiepleje og til fri Tjeneste med Held kan gennemføres. Den ene Psykopat viser efter Operationen uforandret udtalt Sindsuligevægt og erotomane Tendenser. Udskrivning i kontrolleret Familiepleje lykkes da ogsaa kun delvis, idet Plejehjemmet og Hospitalet stadig maa føre Kontrol med hende.

Det skønnes herefter i det hele rigtigt at fremhæve, at *Muligheden for at opnaa en Bedring af psykisk abnormes sociale Forhold efter et steriliserende Indgreb kun er til Stede, dersom man inden Udskrivning har sikret sig, at den mentale Balance er saa god, at Tilpasning til det frie Livs større Vanskeligheder er sandsynlig.* Det steriliserende Indgreb har ikke direkte Betydning for et Individets Tilpasningsevne i Samfundet: en Sterilisation betyder alene, at Forplantningsevnen ophæves, et Resultat uden hvilket Mennesker, der ellers kunde klare sig, før eller senere vilde have Udsigt til ogsaa socialt at gaa til Grunde.

Af det her anførte og efter det andet Steds om Kastrationsresultaterne meddelte fremgaar, at man *efter en simpel Sterilisation ikke opnaar at bidrage direkte til Fremme af den opereredes sociale Mulighed, medens man efter Kastrationsindgrebet kan vente en saadan Bedring i den sjælelig abnorme Tilstand, at Indgrebet baade herved, og ved at Forplantningsevnen ophæves, bidrager til, at Individets sociale Muligheder øges.*

Efter de foranstaaende Redegørelser maa Retslægeraadet mene, at *Loven hidtil har virket efter sin Hensigt, til Gavn for Samfundet og ikke mindst for de Individder, paa hvilke den har fundet Anvendelse.*

Raadet maa derfor med Henblik paa det sidste Spørgsmaal i Justitsministeriets Skrivelse af 21. Juni 1933 ogsaa mene, at man er berettiget til allerede nu at overveje *Betimeligheden af og Mulighederne for at ændre og udbygge Loven*, saaledes at dens Aktionsradius bliver større og dens Slagkraft overfor de Onder, den skal bekæmpe, stærkere. Efter Raadets Skøn vilde dette paa forholdsvis simpel Maade kunne lade sig gøre og kun paa nogle Punkter nøde til en mere radikal Ændring af Lovens to fundamentale Paragraffer (Paragraf 1 og 2).

Vi skal i det følgende i Korthed drøfte *saadanne Punkter, der med vort Materiale som Basis giver Grund til berettiget Overvejelse om Ændringer.* Hertil skal vi føje nogle *Bemærkninger om Lovens Administration*, ligeledes begrundede i indhøstede Erfaringer.

Vor *nuværende Sterilisationslov* opererer alene med 2 *Indikationer* for steriliserende Indgreb: 1) Forebyggelse af nye Forbrydelser — kriminalpolitisk (kriminalterapeutisk) Indikation (Paragraf 1) og 2) Forebyggelse af uønskelig Børneavl af socialt-humane og eugeniske Grunde (Paragraf 2).

Lovens Paragraf 1 taler om „Personer, hvis Kønndrifts abnorme Styrke eller Retning udsætter dem for at begaa Forbrydelser“. Der er her i første Række tænkt paa *Kønnsforbrydelser*. I Kommissionsbetænkningen er dog allerede peget paa de maaske ikke helt sjældne Tilfælde, hvor en abnorm stærk eller devieret Kønndrift fører Individet til at begaa *andre* Forbrydelser, f. Eks. visse Voldshandlinger, Tyverier (sexuelt betinget Kleptomani), Brandstiftelse o. a. Hvor saadanne abnorme Psykomekanismer for Lovovertrædelse kan paavises med Sikkerhed eller en tilstrækkelig Grad af Sandsynlighed, synes det i Paragraf 1 omtalte Indgreb (d. v. s. Kastration) at maatte være lovmedholdeligt, hvor andre Forhold hos det paagældende Individ ikke taler derimod, idet her som overalt, hvor Talen er om disse Indgreb, Afgørelsen maa træffes in concreto og efter Sagens samtlige Forhold.

Ikke altfor sjældent støder man paa Individder i og udenfor Antalt, hvis Kønndrifts abnorme Styrke, henholdsvis hvis manglende Evne til tilstrækkelig Bremsning af deres Kønndrift *vel ikke* har udsat eller kan antages at ville udsætte dem for at begaa Forbrydelser, men hvis *abnormt stærke Kønndrift har voldt dem stort Afbæk i socialt Henseende* eller — hos mere sensitive Naturer — *stærke sjælelige Lidelser*, og som derfor ønsker at pacificeres resp. socialiseres gennem en Kastration. Det maa synes inhumant ikke ogsaa at aabne saadanne Personer Mulighed for en roligere Tilværelse gennem dette Indgreb, men alene at ville forbeholde det for Individder, der egentlig kun har gjort sig bemærkede i Samfundet ved deres Kønnsforbrydelser.

Retslægeraadet har haft flere saadanne Sager til Behandling, Tilfælde, hvor de paagældende Individders Skildringer af deres sexuelt betingede sjælelige Lidelser har været